

KLAPCSIK LÁSZLÓ:

A nyugdíjas vasutast, Elemért s vele a Metanoiát, már 8 éve, hogy elhagytam. A plakátok itt lógnak a falakon.

„A kezdetben vala a gyom...”² – ez volt az utolsó szövegem, a Lacikáé, az ágyon. Elkezdtem próbálni, de közbeszólt az élet.

Perótól sokat tanultam. Hogy mit? Nehéz megfogalmazni. Kitartást, képeket, a részletek szeretetét, a régi, lepusztult tárgyakkal való kommunikációt.

Ma egyedül keresem az utam, de sokszor érzem Pero tekintetét, mint annak idején a próbákon. A reményt még nem adtam fel, hogy egyszer majd újra játszuk a régi darabokat, meg újakat hozunk létre. Talán majd ha nyugdíjasok leszünk. Ki tudja? (Bár, ami a nyugdíjat illeti, elég rosszul áll a szénám.)

metanoia

metanoiaünnep
felolvasásszünet
idegesít,
de képek tárgyak
tér
szép
idő éjféli
„hooool vaaagyok?”
egy
kettő
felépítő
beépítő
leépítő
építő
éjféli
egy
kettő
idő
„hooool vaaagyok?”
várak várnak
áll a torony
pihe ágán tollak
idő
sör

² Az előadásban elhangzott végleges szöveg szerint: „És egyszerre ott vala a gyom...” (a szerk.)

sor
sár
„hool vaaagyok?”
egy
kettő
egy sáros alak,
az úton
halkan baktat
bácsi a biciklin
nem tud még fékezni
örül a tavasznak
megfordul
„hool vaaagyok?”
idő éjjél
egy
kettő
kínharag sárban
szépség a fényben
„málna nem málna, hanem fagy”
„mi van a dobozban?”
„hool vagyok?”
„nem az a lényeg , hogy van vagy nincs!
de hölgyeim, uraim!”
„hool vaaagyok?”

(Berlin, 2005)

ÁTKOZOTT TÖRTÉNET

Klapcsik László, Perovics Zoltán

Fotó: Révész Róbert